

מסורת הש"ס

(א) [לקמן טו. קטן: קטן. יבמות קטן. קדושין טו: מסנהדרין ג.א. (ב) קדושין טו: מסנהדרין ג.א. (ג) קטן: ד"ה פאה. (ד) ג"ל מקור רש"י (ה) רש"י

הגהות הב"ח

(א) רשב"ם ד"ה ובשטר וכו' אמר ע"י ולקמה ג"ל וימתה זה נחמק: (ב) ר"ם ד"ה או כרבי וכו' נמסרה ל"ה בא"ר הי"ב קמח אותיות נקטת:

מוסף רש"י

אותיות נקטת במסירה. המסיר שטר חוב לחבירו קנה היזב במסירת לחיות למכור שטר מסירה על השטר שחוב מוכר לו. אלא שמשמט לו שטר שיש על חובו מוכר לו. נחמק ה"ה לפרשט"ק: (א) דלחיות נקט בלא קנין א"ן יבט לחובו ב"ו ובבית שש (ב) משמט לו ה"ה לה קונה כמו שיהא משמט לחמה כל יום א"ן חוב ממנו יבטו שטר: (ג) וכל שטריה ולא שטר דוקא: (ד) בין כתב. (ה) שטר מסירה עליו. ולא מסר. לו שטר החוב בין מסר. שמסר לו שטר החוב. ולא כתב. לו שטר מסירה עליו. לא קנה ודוקא: (א)

ובשטר. אם כתב לו שטר מכירה על שטרות הללו כדאמר לקמן (ט"ז) קני לך הוא וכל שעבודיה אבל נמסירה בלא שטר לא קני אלא לזר ע"פ לזויתו ודלקמן ומש"ה בעי שטר אחר עליו (א) זה ולקמיה פריך שטר נמסירה למה: מסירה דספיה היינו שאלו במגל שקטרה זו ולא היתה ממקומה: ואוסיוס נמסירה. אבל משיכה אינה אלא דבר שגופו ממון דמכי משך ליה וכה ניהו וה"ל לגבי לזר ע"פ לזויתו תיבה ליה משיכה כשאר מטלטלין אבל כדי לגבות החוב נריך שימסרנו מלוה לזר הלווק: מטלטלי ה"א. ומכי משכה קניה דנין מטלטלין: אלא לאו הכי קפני. מילתיה דר' נתן: ואוסיוס נשטר. לומר אף בשטר דמרייהו בעי מסירה ועטר כרבנן דאמרי לקמן לא קנה עד שיכחזו וימסרו דאי בשטר לחוד קאמר דלחיות נקטת א"כ רבי נתן דאמר כמאן לא כרבי ולא כרבנן ואם כן איכא שלש מחלוקות דבדכ: ספיה נמשיכה. למה ליה לרבי נתן למימר היינו מ"ק אלא לאו דברדי ושמואל קמילגני דקאמר מ"ק ספיה נקטת במשיכה כולה כשמואל ואפי"ה ר' נתן דהוא תנא בתרא ולחייא דפילו נמשיכה כל שהוא נקטת כרב: באוסיוס. נקטת במסירה לחוד קמילגני ולא נמשיכה: מוריא לך. דנמשיכה כדקאמר לרב כדאית ליה ולשמואל כדאית ליה: ובפלוגא דהני רבי ור' נתן היינו רבנן דלקמן. רבי ורבי נתן סוף משנה ודברים היו וגם אמוראי אליבייהו ניהו. בןך כרייתא קמס כרבי ובאריך כר' נתן: אוסיוס נקטת. לגבות הלווק את החוב מן הלוה במסירה שמסר לו המלוה את השטר ולא מני טעין ליה לזר ע"פ לזויתו ומסרו לך: כתב. לו מוכר ללווק שטר מכירה על שטר זה ומסר לו אותו שטר מכירה אבל לא מסר לו עדיין שטר המלוה לא קנה עד שיכחזו וימסרו דמני למימר ליה יייר בעלמא ויזי לך ובשטר מכירה לחוד לא קני דאין נקנין בשטר אלא קרקע ועבדים: במאי אוקימחא. לתנא קמח דר' נתן כרבי: ספיה נמי טיקני במסירה. ואמאי בעי משיכה:

הסורי מחסראי בו' ספיה נקנית במשיכה ואותיות במסירה רבי נתן אומר ספיה ואותיות נקנות במשיכה ובשטר. וא"ת ואמאי מגיה במילתיה דתנא קמח ואותיות נמסירה למה נמילתיה דמ"ק דספיה ואותיות נקנות במשיכה ולא פליגי אלא שרבי נתן מלריך שטר עם המשיכה ורבנן לא מלרבי יו"ל משום דא"כ כרייתא דקמח לקמן אותיות נקנות במסירה תמיה דלא כד:

ובשטר אותיות מאן דבר שמיהוהו הסורי מחסראי והכי קתני ספיה נקנית במשיכה ואותיות במסירה רבי נתן אומר ספיה ואותיות נקנות במשיכה ובשטר שטר לספיה למה ליה ממילתיה היא אלא הכי קתני ספיה נקנית במשיכה ואותיות במסירה רבי נתן אומר ספיה במשיכה ואותיות בשטר ספיה במשיכה היינו תנא קמא אלא דרב ושמואל איכא ביניהו לא דכולי עלמא אי כרב אי כשמואל ובספיה כולי עלמא לא פליגי כי פליגי באותיות והכי קאמר ליה ר' נתן לתנא קמא בספיה ודאי מוריא לך באותיות אי איכא שטרי אין אי לא לא ובפלוגתא דהני תנאי דתנאי י"א אותיות נקנות במסירה דרבי רבי וחכמים אומרים "בין כתב ולא מסר בין מסר ולא כתב לא קנה עד שיכתוב וימסור במאי אוקימחא כרבי ספיה נמי טיקני במסירה דתנאי בספיה נקנית במסירה דרבי רבי וחכ"א לא קנה עד

אמיהא דאי נמסירה לחודה לא מהניא א"כ"כ יש מביה עמה אלא כמביה לחודה סני: א"כ כרבי ספיה נמי טיקני במסירה. לבלחיה היה נראה להשוות מסירה דלחיות למסירה דספיה וכן משמע מדקאמר ספיה נמי טיקני במסירה משמע נמי כמו אותיות ואומר ר"י דאי אפשר לומר כן דלא מלינו מסירה אלא ספיה ובעלי חיים אבל שטר מטלטלי לא מיקני במסירה דתנא קמח בספק דקדושין (דף טו.) נכסים שאין להם אחריות אין נקנין אלא במשיכה משמע אבל במסירה לא (א) א"כ אפילו לקנות הקלף לזר ע"פ לזויתו לא היה קונה במסירה כל שכן לקנות גם השעבוד דלא מהניא קנין מדקאמר עד שיכחזו וימסרו משמע דבעינן דלחיות קנין חשוב טפי מנשאר דברים ועוד דקמח ספיה נמשיכה ואותיות במסירה ומוקמינן לה כסימטא דלא קניא התם

עין משפט ור' מצוה

א מ"י מ"ו מסתמא מביה ל"ה אמת שטר מן טושיע ח"ת מ"י טו ספק: א. מ"י טו ש"י מ"ג אמת שטר טושיע ח"ת מ"י ק"ה ספק: א.

רבינו גרשום

ובשטר. אם כתב לו שטר אחר על שטרות הללו כדאמר קני לך הוא וכל שעבודיה: ואותיות במסירה. ולא מטלטלין דאין הוי כשאר מטלטלין דאין נוסף מן הדין במסירה או בשטר פניא: מטלטלין ה"א. ובמטלטלי לא צריך שטר אלא במסירה או בסורי בני ובמשיכה ליכא ספיה שטרי אנו יכול להבניה אלא במשיכה נקנית: אלא לאו הכי קמח. (א) תנא בתרא: ספיה נקנית במשיכה ואותיות בשטר: ספיה נקנית במשיכה היינו תנא קמא. ומאי אכא לאספיעינן ר' נתן: אלא דרב ושמואל איכא ביניהו. דרב ושמואל איכא דאמר קנה ר' נתן סיל בשמואל דלא קני עד שפיג' לא כולה: לא דביע. אלא פליגי אליבא דרב ושמואל דלא ידעי אי כרב אי כשמואל דליכא למיקם עלה דמלתא מאן סיל כרב ומאן כשמואל. ובספיה כלי עלבא לא פליגי בתרייהו: שיי שיעוריהו במשיכה: כי פליגי באותיות והכי מיקני: והכי קאמר ח"ק. ספיה נקנית במשיכה ואותיות במסירה. זו ספיה נקנית במשיכה ואותיות במסירה: והכי קא"ל ר' ז' לחי' וכו': איכא שטרא. דמקני ליה רבי שטריה ואי לא לא לא קני: וחכמים אומרים בין שטר לו שטר. שמקנה אותן שטרות לא מסר לו אותן השטרות. ואין שמסר לו ולא כתב בו. ורבי אומר ח"ק וחכמים כו' נתן: במאי אוקימחא. מלתא דח"ק כרבי: ספיה נמי לחוג קמח טיקני במסירה כי הוי דספיה ליה לרבי:

(א) למאה ז"ל ר' נתן. (ב) א"כ ז"ל קה"ל ר' נתן. ספיה נקנית במשיכה ואותיות: אי איכא שטרא וכו'.